

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

19-16 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van de heer (...) (hierna klager) jegens mevrouw (...) (hierna verweerster)

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

De heer mr. T.J. Dorhout Mees (voorzitter), mevrouw drs. C.E.H.M. Backhuijs-Raijmakers (lid) en de heer drs. J.C.A.M. Meijs (lid).

Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 26 oktober 2019 ontving het College van Toezicht een klachtschrift van klager gedateerd 26 oktober 2019. Het College bevestigde de ontvangst bij brief van 29 oktober 2019. Bij e-mail van 30 oktober 2019 deelde klager desgevraagd mee de klacht niet bij een andere tuchtrechtelijke instantie te hebben ingediend.

Het College verklaarde de klacht op 11 november 2019 ontvankelijk. Bij brief van 19 november 2019 verzocht het College aan verweerster om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen.

Het College ontving het verweerschrift, gedateerd 15 december 2019, op 16 december 2019.

Het College informeerde partijen bij brief van 29 januari 2020 dat op 8 april 2020 een hoorzitting zou plaatsvinden. Deze hoorzitting kwam te vervallen door de landelijke corona-maatregelen.

Bij brief van 23 juni 2020 deelde het College aan partijen mee dat een nieuwe datum hoorzitting was vastgesteld op 22 juli 2020.

De hoorzitting vond plaats op 22 juli 2020 via Microsoft teams. Van de hoorzitting is een verslag opgesteld dat voorafgaand aan de uitspraak aan partijen is verstrekt. Het verslag maakt geen deel uit van de uitspraak.

2. De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden, kan van het volgende worden uitgegaan.

1. Klagers dochter X is geboren in maart 2012. Klager en de moeder zijn kort na de geboorte uit elkaar gegaan. Gedurende de periode waarop de onderhavige klacht betrekking heeft, hadden beide ouders het gezag. Dochter X werd in 2017 onder toezicht gesteld van een gecertificeerde instelling. Deze wees mevrouw K. aan als gezinsvoogd.

2. Verweerster heeft een eigen praktijk voor kindervertherapie. Op 27 september 2018 stelde verweerster een 'Behandelpplan kindervertherapie' vast voor dochter X. Bij gelijke datum sloot verweerster met beide ouders afzonderlijk een zogenoemde 'Behandeloovereenkomst'. Hierin vermeldde verweerster de met de ouders en de gezinsvoogd gemaakte afspraken over de behandeling. Klager en de moeder ondertekenden dit document voor akkoord. In dit document

staat, voor zover hier van belang, het volgende:

‘U bent bekend en akkoord met:

- de regels die de praktijk hanteert ten aanzien van informatie-uitwisseling:

Overleg uitsluitend tijdens overlegmomenten met alle betrokkenen. (beide ouders en gezinsvoogd), informatie via email gericht aan beide ouders en gezinsvoogd, geen mogelijkheid tot telefonisch overleg, sms of whatsapp, geen mogelijkheid tot overleg tijdens halen en brengen.

- Verslaglegging over de therapie is uitsluitend bedoeld om een beeld te geven van het verloop van de therapie. Er is sprake van behandeling, er wordt in de therapie uitdrukkelijk niet aan waarheidsvinding gedaan. Verslagen zijn niet geschikt en niet bedoeld voor gebruik in juridische procedures.’

3. Verweerster gaf dochter X van 4 oktober 2018 tot 17 juli 2019 wekelijks zogenoemde ‘client centered speltherapie’.

4.1. Verweerster stelde op 30 maart 2019 een document op getiteld ‘Evaluatie kindtherapie 30-3-2019’. Het document was als volgt ingedeeld: doelen, problematiek bij aanmelding, risicofactoren, werkwijze, therapiesessies, therapieverloop, evaluatie van de doelen en conclusies en advies. In het document werden de volgende thema’s benoemd in het spel van dochter X: scheiding en verlating, onheuse bejegening en veeleisendheid, eenzaamheid en afwezigheid van ouders. In dit document stond, voor zover hier van belang, het volgende:

‘Risicofactoren:

* Relatie tussen ouders is ernstig verstoord

* Moeder vermoedt dat X seksueel misbruikt en geestelijk mishandeld is door vader

* Vader stelt dat er sprake is van oudervervreemding’

4.2. Het onderdeel ‘conclusies en advies’ werd afgesloten met de opmerking dat het document een verslag was van het verloop van de therapie en dat er geen sprake was van waarheidsvinding. In de voettekst van dit document stond onderaan elke pagina voorts het volgende.

‘Dit verslag beschrijft het verloop van de therapie, er is geen sprake van waarheidsvinding. Het verslag is niet bestemd of geschikt voor gebruik in juridische procedures.’

5. Verweerster deelde klager bij e-mail van 31 maart 2019 mee dat zij een evaluatieverslag had opgesteld. Zij ontving graag zijn adresgegevens zodat zij hem het verslag kon toesturen. Zij zond het document ‘Evaluatie kindtherapie 30-3-2019’ vervolgens naar beide ouders en de gezinsvoogd.

6. Klager zond op 12 april 2019 om 17:05 uur een e-mail naar verweerster. Hij schreef hierin, voor zover hier van belang, het volgende:

‘Zoals reeds bekend heeft moeder het verslag doorgestuurd naar justitie.

Hoewel mijn eerste gedachte uitging dat u hier niets aan kan doen houd ik u gezien de ontwikkelingen die daarop volgden toch verantwoordelijk voor de positie waarin u mij met dit verslag gebracht heeft.

U wist op basis van mijn informatie dat moeder sinds de geboorte van mijn dochter alles in het werk stelt om mij uit het leven van mijn dochter te bannen. Dat betekent onder meer dat moeder haar dochter zodanig beïnvloedt dat ze haar dingen laat roepen juist tijdens uw sessie zodat u daar verslag van zal maken. Het verslag zal dan vervolgens weer doorgestuurd

worden naar justitie met het doel vader in diskrediet te brengen. U als therapeute weet dat een kind van alles kan zeggen onder invloed van een ouder in een PAS situatie (*Parental Alienation Syndrome; CvT*).

U hebt zich gewild of ongewild voor het karretje laten spannen van moeder en daarmee vader in een gevaarlijke situatie gebracht. Ik reken het u daarom aan dat u een onschuldig mens in gevaar brengt.'

7. Op 12 april 2019 zond klager om 17:22 uur een tweede e-mail naar verweerster. Hij bood hierin zijn excuses aan als hij wat ongenueanceerd was overgekomen maar hij leek er aan onderdoor te gaan dat moeder hem blijvend aanviel en kapot probeerde te maken. Hopelijk kon verweerster er alsnog een positieve draai aan geven.

8. Klager zond op 15 april 2019 wederom een e-mail naar verweerster. Hij schreef hierin, voor zover hier van belang, het volgende:

'Ik ben diep geschokt door de uitspraken die X doet in het verslag. Ik weet ook wel dat je een kind van alles kan laten zeggen in therapie maar vrees dat de gemiddelde lezer dat minder onschuldig ziet.

De gedane verslaglegging is enigszins neutraal in de zin dat het puur beschrijvend is. Toch zal de uitleg door de lezer die de historie niet kent minder neutraal zijn. Deze historie ontbreekt volledig. Dit zou niet zo erg zijn als het voor 'eigen gebruik' is. Maar moeder heeft er nu een wending aan gegeven waardoor ik actie moet ondernemen. Mijn verzoek aan jou om het verslag zodanig aan te passen dat toevoeging van de context van ouderverstoting de uitspraak neutraliseert. Zoals het er nu staat is ook X's belang niet bij gebaat.'

9. Bij e-mail van 21 mei 2019 berichtte de gezinsvoogd K. aan klager, voor zover hier van belang, het volgende:

'Zoals eerder afgesproken worden alle gesprekken in het bijzijn van (...) (*de instelling waar de gezinsvoogd werkzaam is; CvT*) gevoerd.

Graag horen wij dus wanneer je in de gelegenheid bent om face to face een afspraak te hebben bij (...) (*verweerster; CvT*). (Alleen op woensdag is niet haalbaar voor J. (*een andere medewerkster van de instelling van de gezinsvoogd; CvT*) en mij).'

De gezinsvoogd zette verweerster in de cc.

10. Bij e-mail van 17 juli 2019 schreef klager, voor zover hier van belang, het volgende aan de gezinsvoogd:

'Zou vrijdag 26 juli mogelijk zijn?'

Klager zette verweerster in de cc.

11.1. Verweerster stelde op 20 juli 2019 een document op getiteld 'Eindevaluatie kindertherapie 17-7-2019'. Dit document was in grote lijnen identiek aan de tussenevaluatie van 30 maart 2019 met dezelfde indeling wat betreft doelen, problematiek bij aanmelding, risicofactoren, werkwijze, therapie sessies, therapieverloop, evaluatie van de doelen en conclusies en advies. Verweerster voegde toe dat het evaluatiegesprek met vader en de gezinsvoogd door klager in januari en mei 2019 was afgezegd. Verweerster voegde voorts onder therapieverloop toe een aantal mededelingen van dochter X over het verloop van een begeleid bezoek aan klager. In het document werden dezelfde thema's benoemd in het spel van dochter X als in het eerdere document van 30 maart 2019.

Verweerster voegde hieraan toe dat vanaf mei 2019 aanvullende thema's waren de aanstaande verhuizing van moeder en de bezoeksregeling met vader. Onder Conclusies en advies schreef verweerster:

'X lijkt te profiteren van de therapie. Ze vindt het fijn om te komen. Er is sprake van contactgroei. X durft een vertrouwensband aan te gaan met de therapeut. De therapie biedt haar een mogelijkheid om haar emoties te uiten op een directe of indirecte manier in een veilige omgeving. De therapie heeft echter een heel beperkte reikwijdte. Zolang er sprake is van juridische procedures waarbij X gehoord moet worden is het niet mogelijk om een eventueel seksueel trauma te behandelen. Het is mijns inziens van groot belang dat X tijdens therapie vrij haar emoties mag uiten ook over de bezoeksregeling. In verband met verhuizing is de therapie afgerond. Continuering van de therapie in een andere setting is mijns inziens alleen zinvol als er meer ruimte komt om daadwerkelijk te behandelen.

Dit is een verslag van het verloop van de therapie. Er is geen sprake van waarheidsvinding.'

11.2. In de voettekst van dit document stond onderaan elke pagina voorts het volgende.

'Dit verslag beschrijft het verloop van de therapie, er is geen sprake van waarheidsvinding. Het verslag is niet bestemd of geschikt voor gebruik in juridische procedures.'

3. Het standpunt van klager en de klachten

De klachten houden, zakelijk weergegeven, in dat verweerster in strijd heeft gehandeld met de Beroepscode NVO.

1. Klager heeft de 'Eindevaluatie kindertherapie 17-7-2019' ontvangen op 17 oktober 2019. Aan klager was gevraagd om op 17 mei 2019 een gesprek te hebben over de evaluatie van 30 maart 2019. Hij was echter die dag niet in de gelegenheid om langs te komen. De afstand van 94 kilometer tussen zijn woonplaats en de plaats van het gesprek bemoeilijkten het maken van een afspraak. Zijn voorstel om te bellen was afgewezen. Op 17 juli 2019 had klager contact opgenomen met verweerster om een afspraak te maken voor een gesprek over de tussenevaluatie. Verweerster heeft hem toen per e-mail laten weten dat dit niet meer mogelijk was.

2. Klager klaagt erover dat de eindevaluatie eenzijdig is en de strijd tussen de ouders verdiept. Het document bevat verschillende onwaarheden die X over haar vader heeft verteld. In de evaluatie staat nergens dat de uitspraken van X mogelijk niet waar zijn. Verweerster houdt niet expliciet de optie open dat de onwaarheden zijn ontstaan onder invloed van moeder. Daarentegen brengt verweerster wel een eventueel seksueel trauma ter sprake. Verweerster negeert het feit dat moeder klager uit het leven van zijn dochter wil bannen en dat de problemen met X daardoor ontstaan. Door deze optie niet te benoemen negeert verweerster de mogelijkheid van ouderverstoting en dus mishandeling door moeder.

Met haar evaluatie legt verweerster impliciet een verband tussen vader en de problemen van X. Klager heeft zijn dochter noch misbruikt noch mishandeld. Verweerster heeft hiermee de problemen verergerd om drie redenen:

- moeder heeft de tussenevaluatie van 30 maart 2019 naar de zedenpolitie gestuurd. Daarmee is de evaluatie een instrument geworden in de strijd tussen de ouders;
- omdat verweerster de onwaarheden van X opschrijft, is er een incentive voor moeder om X onwaarheden te laten vertellen tijdens de therapie. Hiermee bereikt moeder haar doel om een wig te drijven tussen dochter en vader;

- X zal op latere leeftijd problemen kunnen krijgen doordat ze in de toekomst waarschijnlijk zal worden geconfronteerd met onwaarheden over klager.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster brengt in reactie op de klachten -zakelijk weergegeven- het volgende naar voren.

1. Verweerster ziet in haar praktijk regelmatig kinderen uit complexe echtscheidingsituaties. Zij acht een transparante communicatie daarbij van groot belang. In dat kader maakt zij voorafgaand aan de behandeling met de ouders en eventuele voogd heldere afspraken over de communicatie en verslaglegging. Deze worden vastgelegd in de behandelovereenkomst. Door de ouders in gelijke mate te betrekken bij de therapie kan zij meerzijdig partijdig zijn.

2. In deze zaak is zij eind februari 2018 telefonisch benaderd door de moeder van X om therapie voor haar dochter op te starten. Op 6 maart 2018 heeft zij een e-mail ontvangen met als bijlage een stuk van de rechtbank. Hieruit bleek dat er vervangende toestemming was gegeven voor behandeling bij een eerdere therapeut. Wegens ontbreken van de toestemming van klager, heeft zij de behandeling op dat moment niet kunnen starten. Op 6 maart 2018 heeft verweerster in het kader van de ondertoezichtstelling contact gezocht met de gezinsvoogd, mevrouw K.

3. Na diverse mailwisselingen over toestemming of het maken van een afspraak voor een intakegesprek, was op 29 mei 2018 een afspraak ingepland met beide ouders en de toezienend voogd. Op 24 mei 2018 heeft verweerster echter een e-mail ontvangen van de gezinsvoogd dat de afspraak kwam te vervallen wegens een aangifte van moeder. Vanwege deze aangifte moest dochter X worden gehoord. Om de getuigenverklaring niet te beïnvloeden, is toen ervoor gekozen om de therapie tot een nader te bepalen moment uit te stellen.

4. Na wederom diverse mailwisselingen over het stellen van een gezamenlijk doel en het ondertekenen van het behandelplan, is de therapie van start gegaan op 4 oktober 2018.

5. Op 15 januari 2019 was een tussentijdse evaluatie gepland. Klager heeft zich op 14 januari 2019 afgemeld. Hij had verzocht om dit telefonisch te bespreken. Aangezien dit in strijd was met de gemaakte afspraken, opgenomen in de behandelovereenkomst, is in overleg besloten om de tussenevaluatie schriftelijk te verstrekken.

6. In de e-mail van klager van 12 april 2019 van 17:05 uur stelt klager verweerster verantwoordelijk te houden voor de positie waarin zij hem zou hebben gebracht met haar verslag. In het door klager en moeder ondertekende behandelplan staat nadrukkelijk vermeld dat niet aan waarheidsvinding wordt gedaan. Dit staat tevens in alle verslagen op alle pagina's en in de eindconclusie. In de e-mail van diezelfde dag maakt klager excuses en verzoekt hij om een positieve draai te geven aan het verslag. Verweerster heeft beide e-mails op 15 april 2019 doorgezonden naar de toezienend voogd.

7. Vervolgens heeft verweerster in mei 2019 een nieuwe evaluatie willen plannen. Helaas was klager niet in de gelegenheid om persoonlijk naar de praktijk te komen. Op zijn verzoek van 21 mei 2019 om het telefonisch middels een conference call te bespreken, heeft de gezinsvoogd klager verwezen naar de gemaakte afspraken zoals dat de gezinsvoogd fysiek aanwezig dient te zijn.

8. Na ontvangst van de e-mail van klager van 17 juli 2019, heeft verweerster geantwoord dat het niet mogelijk was om op 26 juli 2019 een afspraak in te plannen. De beschikking was namelijk reeds

verlopen en de praktijk was in de zomervakantie gesloten. Wanneer er een nieuwe beschikking zou komen, zou in september 2019 de eindevaluatie kunnen worden gepland. Tot op heden heeft verweerster niet meer vernomen van klager.

9. Verweerster is van mening dat de klachten zijn te weerleggen middels de door klager ondertekende behandelovereenkomst. Zij heeft in haar evaluatie feitelijk verslag gedaan van haar bevindingen. Daarin zijn niet alleen de uitspraken van dochter X over haar vader opgenomen, maar ook de uitspraken van dochter X over haar moeder. Verweerster beseft dat het voor ouders confronterend kan zijn om kennis te nemen van deze uitspraken. In het verslag is sprake van een eventueel seksueel trauma. Dit kan zowel het gevolg zijn van het daadwerkelijk meemaken van seksueel misbruik als van inprenting of door het vernemen van misbruik van een belangrijke ander.

5. De hoorzitting

1. Klager brengt in de hoorzitting van 22 juli 2020 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

1.1. Hij vindt het onprettig dat het grootste deel van de rapportage gaat over een monster dat papa heet, en dat dat monster hijzelf is. Het pleit verweerster niet vrij dat ze de leugens van zijn dochter opschrijft alsof ze de waarheid zijn. Dit klemt te meer omdat verweerster die kindermishandeling die wél plaatsvindt, namelijk de ouderverstoting, onbesproken laat. Verweerster negeert dit probleem terwijl hij dit duidelijk heeft aangegeven bij de intake. Verweerster heeft een tunnelvisie en hij rekent haar dit aan. Er is hier sprake van wat in wetenschappelijke kringen 'shopping by hulpverlening' wordt genoemd: de ouders zoeken net zo lang totdat ze de hulpverlening hebben gevonden die hun narratief steunt. De rapportage is een instrument om zijn dochter bij hem weg te halen.

1.2. Klager heeft zijn dochter erkend en vanaf de geboorte het gezag gehad. Sinds enkele weken is hem het gezag ontnomen. Klager heeft in de afgelopen acht jaar meerdere aaneengesloten momenten van contact gehad met zijn dochter. Hij heeft zijn dochter, denkt hij, in totaal twintig of dertig dagen gezien sinds de relatie met de moeder is verbroken.

1.3. Klager weet niet meer waarom het bijna twee maanden heeft geduurd voordat hij reageerde op de e-mail van 17 juli 2019 van de gezinsvoogd. Hij is geen voorstander van speltherapie omdat deze vorm niet geschikt is in dit soort situaties. Speltherapeuten worden misbruikt om een case te maken. Moeder had de speltherapie afgedwongen bij de rechter. Daarom was de speltherapie bij verweerster doorgegaan.

1.4. Klager heeft de behandelovereenkomst ondertekend. Als hij dit niet had gedaan, zou de rechter worden ingeschakeld en hem het gezag ontnemen. Om deze reden heeft hij overal mee ingestemd.

2. Verweerster brengt in de hoorzitting van 22 juli 2020 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

2.1. De moeder en de gezinsvoogd hebben in februari 2018 dochter X aangemeld bij de praktijk. Op 11 april 2018 maakte ze telefonisch kennis met klager. Er werd vervolgens een afspraak gemaakt met beide ouders en de gezinsvoogd om op 29 mei 2018 kennis te maken. Kort daarvóór bleek dat de moeder een juridische procedure was gestart. Verweerster heeft toen gezegd dat moest worden gewacht met de therapie. De therapie kon pas van start gaan als een gemeenschappelijk doel was

vastgesteld en geen juridische procedures meer liepen. In een overleg met de gezinsvoogd is daarna besproken dat het voor dochter X van belang was om een plek te hebben om haar emoties te uiten omdat ze zo werd belast met de strijd tussen haar ouders en alles wat rondom haar speelde.

2.2. De afspraken over de informatie-uitwisseling zoals neergelegd in de behandelovereenkomst van 27 september 2018 waren gemaakt om beide ouders evenveel ruimte te geven voor hun mening. En ook om ervoor te zorgen dat verweerster niet werd meegetrokken in het verhaal van één van beide partijen. Zij wilde de ouders in gelijke mate betrekken bij de therapie en ze heeft hen in gelijke mate uitgenodigd.

2.3. Op 7 december 2018 heeft verweerster klager gemaïld om een datum af te spreken voor een evaluatiegesprek. Er werd een afspraak gemaakt voor 15 januari 2019. Op 10 januari 2019 verzocht verweerster of de afspraak een half uur kon worden verzet. Klager antwoordde dat dit niet mogelijk was. Verweerster antwoordde dat de afspraak dan bleef staan. Klager verzocht daarop of de evaluatie telefonisch kon plaatsvinden vanwege de reistijd en de afsluiting van zijn jaarwerk. Verweerster antwoordde dat dit niet conform de afspraken was en daarom niet kon. De gezinsvoogd stelde toen voor om een tussenevaluatie op te stellen. Verweerster heeft dit gedaan en dit document in maart 2019 naar partijen gestuurd.

2.4. Naar aanleiding van de berichtgeving van klager dat moeder de tussenevaluatie had ingebracht in een juridische procedure, heeft verweerster op 16 april 2019 een e-mail gestuurd naar de ouders en de gezinsvoogd. Zij schreef hierin dat haar verslag een weergave was van de therapie en de thema's die in de therapie aan de orde waren gekomen. Het verslag was niet geschikt of bestemd voor gebruik in juridische procedures. Er was geen sprake van waarheidsvinding of van onderzoek naar seksueel trauma. Zij heeft wel melding gemaakt van uitspraken die dochter X heeft gedaan in de context van de therapie. Verweerster heeft zich onthouden van een interpretatie van deze uitspraken. Zoals afgesproken richtte de therapie zich op de gestelde doelen. Zij schreef in de e-mail van 16 april 2019 dat zij graag een afspraak maakte om te bespreken welke ondersteuning de dochter nodig had. Moeder was op deze uitnodiging ingegaan. Verweerster heeft in dit gesprek met moeder gezegd dat moeder niet heeft gehandeld conform de gemaakte afspraken, en dat dit schade berokkende aan haar dochter. Verweerster had ook klager uitgenodigd voor een gesprek om de tussenevaluatie te bespreken en daarbij een paar data voorgesteld. Een gepland gesprek was niet doorgegaan omdat klager was verhinderd. Zijn vraag of het gesprek telefonisch kon plaatsvinden, heeft de gezinsvoogd afgewezen omdat dit niet conform de afspraken was. Op het verzoek van de gezinsvoogd om data te noemen waarop klager op gesprek kon komen, reageerde klager met de e-mail van 17 juli 2019.

2.5. Bij het bepalen van de punten die zij in de rapportage wilde vermelden, heeft verweerster aspecten uit het spel van dochter X onderverdeeld in thema's. De specifieke opmerkingen van de dochter vond zij relevant omdat zij de kern van de problematiek betroffen. Deze waren opvallend en zorgelijk omdat ze niet passen bij de normale ontwikkeling van een kind. Zij vond deze daarom van belang maar ze weet niet hoe deze tot stand zijn gekomen. Ze heeft geprobeerd de context weer te geven waarbinnen de dochter haar uitingen deed. Zoals dat moeder tegen de dochter had gezegd dat 'het een goed idee was om een tekening te maken'. Verweerster heeft in de rapportage de visies van beide ouders vermeld. Aan verweerster zijn geen andere thema's opgevallen dan de thema's die zij heeft opgenomen in de rapportage. Deze thema's zijn in verbeeldend spel aan de orde gekomen.

2.6. Geconcludeerd mag worden dat de rapportage uitsluitend is geschreven om de ouders en de

gezinsvoegd te informeren. De rapportage is informatief beschrijvend en niet bedoeld om te verwerken in juridische stukken. Justitie heeft haar hierover ook niet benaderd. De rapportage is geen verslag over de oorzaken of achterliggende redenen. Verweerster kan daarover geen uitspraak doen.

6. Juridisch kader

De Beroepscode 2017 van de NVO is op 1 januari 2017 in werking getreden.

Artikel 5 van de Beroepscode 2017 (Positie van de cliënt en zijn wettelijk vertegenwoordiger(s)) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

- '2. De pedagoog komt de verplichtingen uit de beroepscode na, voor zover het gaat om het geven van toestemming en/of het uitoefenen van rechten t.a.v. het dossier of (de blokkering van) de rapportage, jegens:
- de wettelijk vertegenwoordig(s) indien de cliënt nog geen 12 jaar oud is; (...).'

Artikel 27 van de Beroepscode 2017 (Evaluatie bij de afsluiting van de professionele relatie) bepaalt - voor zover hier van belang- het volgende:

- 'De pedagoog sluit de professionele relatie af met een evaluatie. Hij draagt er zorg voor dat in de evaluatie de zienswijze van de cliënt en, indien van toepassing, die van de opdrachtgever aan de orde komen. De evaluatie wordt vastgelegd in het dossier.'

Artikel 36 van de Beroepscode 2017 (Recht op correctie, eigen verklaring en vernietiging) bepaalt - voor zover hier van belang- het volgende:

- '1. De cliënt heeft recht op verbetering, aanvulling of verwijdering van gegevens die zijn opgenomen in het dossier, indien de opgenomen gegevens aantoonbaar onjuist of onvolledig zijn, of gelet op het doel van de professionele relatie niet ter zake zijn.
2. Het verzoek tot correctie, aanvulling of verwijdering van gegevens wordt, voor zover dit geen onnodige drempels opwerpt voor het uitoefenen van de rechten, schriftelijk of digitaal ingediend. De pedagoog reageert uiterlijk binnen vier weken op dit verzoek.'

Artikel 37 van de Beroepscode 2017 (Zorgvuldig rapporteren) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

- 'Indien de pedagoog een rapportage opstelt, beperkt hij zich tot het verstrekken van die gegevens die voor de beantwoording van de vraagstelling van belang zijn en hij vermeldt de beperkingen die voor zijn bevindingen gelden. De pedagoog neemt bij het opstellen van de rapportage de volgende regels in acht:
- het rapport vermeldt de feiten, omstandigheden en bevindingen waarop het berust;
 - het rapport geeft blijk van een geschikte methode van onderzoek om de voorgelegde vraagstelling te beantwoorden;
 - in het rapport wordt op inzichtelijke en consistente wijze uiteengezet op welke gronden de conclusies van het rapport steunen;
 - het rapport vermeldt de bronnen waarop het berust, daaronder begrepen de gebruikte literatuur en de geconsulteerde personen of instanties;
 - de rapporteur blijft binnen de grenzen van zijn deskundigheid.'

7. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

2. Klager klaagt erover dat het document 'Eindevaluatie kindertherapie 17-7-2019' eenzijdig is en de strijd tussen de ouders verdiept. Het verslag bevat verschillende onwaarheden, zo stelt klager, die zijn dochter X aan verweerster heeft verteld in de therapie. Klager is van mening dat verweerster de optie had moeten openhouden dat deze onwaarheden tot stand waren gekomen onder de invloed van de moeder. Er is hier sprake van ouderverstoting, zo stelt hij. Klager heeft zijn dochter noch mishandeld noch misbruikt.

Gebleken is dat verweerster in het desbetreffende document een aantal specifieke opmerkingen van de dochter heeft opgenomen over gebeurtenissen die plaatsvonden tijdens bezoeken aan haar vader die -als ze waar zouden zijn- duiden op seksueel misbruik. Verweerster nam deze opmerkingen op in haar verslagen omdat, zo verklaarde zij in de hoorzitting, ze niet passen bij de normale ontwikkeling van een kind. Verweerster vond dit opvallend en zorgelijk. Ze heeft wel geprobeerd om de context weer te geven waarbinnen de dochter deze dingen heeft gezegd.

3. Niet ter discussie staat dat de dochter de gewraakte opmerkingen heeft gemaakt zodat hiervan in het navolgende wordt uitgegaan. Het College begrijpt dat verweerster deze specifieke opmerkingen in het eindverslag heeft opgenomen gelet op de ernst hiervan. Verweerster was ook bevoegd om dit op deze wijze te doen vanwege de aard van haar verslaglegging: de tussentijdse evaluatie en de eindevaluatie waren bedoeld om een beeld te geven van het verloop van de therapie en niet om een uitspraak te doen over de oorzaken of achterliggende redenen van de gemaakte opmerkingen. De aard van de verslaglegging was ook bekend bij partijen. Deze stond in de behandelovereenkomsten; in de beide verslagen stond dit in de voettekst van elke bladzijde en als laatste onder het kopje Conclusies en advies. De verslagen waren voorts bestemd voor 'intern' gebruik, dat wil zeggen uitsluitend ter informatie van de ouders en de gezinsvoogd, en niet om verder te worden verspreid. Al deze feiten en omstandigheden in onderling verband en samenhang bezien, rechtvaardigen het vermelden van de mededelingen van de dochter op de door verweerster gekozen wijze. Zij geeft aan de opmerkingen geen verdere duiding maar geeft de inhoud weer in de context waarbinnen ze zijn gemaakt. Verweerster legt door dit zo te doen ook geen verband tussen klager en de problemen van dochter X.

4. Niet is gebleken dat verweerster de bestaande problemen heeft verergerd met haar twee verslagen. Het kan haar niet worden verweten dat moeder met de tussentijdse evaluatie van 30 maart 2019 naar justitie is gestapt. Partijen hadden immers met haar afgesproken om dit niet te doen. Toen aan verweerster bleek dat de moeder deze regel had geschonden, heeft zij de moeder hierop adequaat en voortvarend aangesproken. Klager berichtte verweerster hierover bij e-mail van 12 april 2019. Vier dagen later heeft verweerster partijen uitgenodigd om met haar te praten over deze kwestie. In het daaropvolgende gesprek met de moeder heeft verweerster haar geconfronteerd met haar handelwijze die strijdig was met de gemaakte afspraken. Verweerster vertelde haar dat zij hiermee schade berokkende aan haar dochter.

5. Wat betreft de door klager gestelde context waarbinnen de verslaglegging plaatsvond, te weten de ouderverstoting door zijn dochter, merkt het College het volgende op. Verweerster heeft de ouderverstoting vermeld onder 'Risicofactoren' in beide verslagen. Hier staat dat vader stelt dat sprake is van oudervervreemding. Verder is zij in haar eindverslag op dit punt niet ingegaan terwijl klager haar bij e-mail van 15 april 2019 expliciet verzocht om de context van ouderverstoting toe te voegen aan het verslag van 30 maart 2019. Verweerster had hierop echter wel moeten ingaan. Hierbij is niet van belang of het eindverslag een evaluatie was zoals bedoeld in artikel 27 van de Beroepscode 2017, of een rapportage zoals bedoeld in artikel 37 van de Beroepscode 2017. In beide gevallen eist de Beroepscode namelijk dat de pedagoog melding maakt van het standpunt van de cliënt, in dit geval de wettelijk vertegenwoordigers van X. Verweerster had dus moeten reageren op het verzoek van klager in zijn e-mail van 15 april 2019, bijvoorbeeld door deze e-mail aan haar eindverslag te hechten. Nu spreekt zij in haar eindverslag alleen over een 'eventueel seksueel trauma' bij klagers dochter. Dit levert een onevenwichtig beeld op van de situatie. Verweersters pogingen om klagers standpunt te vernemen over beide verslagen mislukten doordat hij afspraken afzegde of laat reageerde op verzoeken om een afspraak te maken. Dit staat echter niet in de weg aan de verplichting om melding te maken van het standpunt van een cliënt indien hierom wordt verzocht. De klacht is in zoverre gegrond.

8. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De klacht is deels gegrond. Verweerster heeft ten onrechte niet gereageerd op het verzoek van klager om de context van ouderverstoting toe te voegen aan haar eindverslag. Het College acht deze onzorgvuldige gedraging alléén echter onvoldoende voor het opleggen van een maatregel. Het College neemt daarbij in aanmerking dat de verslagen uitsluitend waren bestemd ter informatie van de ouders en de gezinsvoogd, dat verweerster niet aan waarheidsvinding deed en dat klager afspraken afzegde of laat reageerde op verzoeken om een afspraak te maken. De overige klachten zijn ongegrond.

Aldus gedaan op 10 september 2020 door het College van Toezicht.

de heer mr. T.J. Dorhout Mees, voorzitter

mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris